

Bruxelles, 18.11.2015
COM(2015) 751 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU ȘI PARLAMENTUL EUROPEAN

**Evaluarea REFIT a Directivei 91/477/CE a Consiliului din 18 iunie 1991, astfel cum a
fost modificată prin Directiva 2008/51/CE din 21 mai 2008, privind controlul
achiziționării și deținerii de arme**

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU ȘI PARLAMENTUL EUROPEAN

Evaluarea REFIT a Directivei 91/477/CE a Consiliului din 18 iunie 1991, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/51/CE din 21 mai 2008, privind controlul achiziționării și deținerii de arme

1. Introducere

(1) Directiva 91/477/CEE a Consiliului privind controlul achiziționării și deținerii de arme a fost adoptată la 18 iunie 1991¹ și modificată prin Directiva 2008/51/CE din 21 mai 2008² (denumită în continuare „Directiva privind armele de foc”).

(2) Articolul 17 din Directiva privind armele de foc prevede că „până la 28 iulie 2015, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind situația care rezultă din punerea în aplicare a prezentei directive, însoțit, dacă este cazul, de propuneri”. În vederea pregătirii acestui raport, Comisia a lansat un studiu de evaluare realizat de consultanți externi. Studiul de evaluare, încheiat în decembrie 2014³, conține o analiză cuprinzătoare privind punerea în aplicare a directivei, precum și o analiză a performanței legislației în conformitate cu cinci criterii-cheie de evaluare. Pe baza constatărilor, acesta prevede, de asemenea, recomandări specifice de îmbunătățire adresate fie Comisiei, fie autorităților statelor membre, sau ambelor. Această evaluare a fost legată de Programul privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT) al Comisiei⁴.

(3) La încheierea studiului de evaluare, Comisia a solicitat membrilor comitetului înființat în temeiul articolului 13 litera (a) din directivă (denumit în continuare „Comitetul privind armele de foc”), reprezentând cele 28 de state membre (SM) ale UE și cele patru țări⁵ SEE⁶ și AELS⁷, să formuleze comentarii și să furnizeze o evaluare cu privire la constatările și recomandările sale. Membrii Comitetului au furnizat informații orale în cadrul reuniunilor comitetului (la 18 decembrie 2014 și la 25 martie 2015), completate în scris de către unele SM (Belgia, Franța, Suedia și Regatul Unit).

(4) Raportul final al studiului de evaluare a fost prezentat exact înaintea evenimentelor dramatice care au avut loc în ianuarie 2015 la Paris și la Copenhaga. Aceste evoluții au subliniat existența unor probleme de securitate presante la nivelul UE. În cadrul reuniunii Comitetului privind armele de foc, care a avut loc în martie 2015, Comisia a invitat reprezentanții statelor membre nu numai să își prezinte observațiile cu privire la concluziile evaluării, ci, de asemenea, să comunice alte eventuale îngrijorări cu privire la punerea în aplicare a Directivei privind armele de foc, legate de recente evenimente dramatice, îngrijorări care nu au fost identificate de către consultant.

¹ JO L 256, 13.9.1991, p. 51.

² JO L 179, 8.7.2008, p. 5.

³ <http://bookshop.europa.eu/ro/evaluation-of-the-firearms-directive-pbNB0514159/>;
<http://bookshop.europa.eu/ro/evaluation-of-the-firearms-directive-pbNB0114006/>

⁴ COM(2013)685 final

⁵ Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția.

⁶ Spațiul Economic European

⁷ Asociația Europeană a Liberului Schimb

(5) Scopul acestui raport este de a descrie constatările studiului de evaluare, de a le completa cu informațiile primite până în prezent și de a prezenta evaluarea critică a Comisiei. Raportul reamintește, în primul rând, contextul și principalele dispoziții ale Directivei privind armele de foc. Acesta prezintă metodologia, rezultatele studiului de evaluare în raport cu cinci criterii de evaluare (și anume, eficacitatea, eficiența, coerența, relevanța, valoarea adăugată a UE), precum și recomandările sale. El prevede, de asemenea, o evaluare critică a constatărilor. În cele din urmă, raportul menționează inițiativele pe care Comisia ar putea să le ia în considerare pentru soluționarea problemelor evidențiate de evaluare și confirmate de informațiile din partea statelor membre.

2. Context

(6) Directiva privind armele de foc reglementează achiziționarea, deținerea și schimburile comerciale în interiorul UE de arme de foc civile (de exemplu, armele de foc folosite pentru tir sportiv și vânătoare). Aceasta stabilește standarde minime comune, pe care statele membre trebuie să le transpună în legislațiile lor naționale în domeniul armelor, și vizează obținerea unui echilibru între obiectivele pieței interne (de exemplu, circulația transfrontalieră a armelor de foc) și obiectivele de politică de securitate (de exemplu, un nivel ridicat de securitate și de protecție împotriva faptelor penale și a traficului ilicit) în cadrul UE.

(7) Directiva 91/477/CEE a constituit, inițial, o măsură de însoțire pentru realizarea pieței interne. Din cauza suprimării controalelor privind deținerea de arme la frontierele intracomunitare, a fost necesar să se adopte o reglementare eficace care să permită controlul în interiorul statelor membre. În acest scop, Directiva conține reguli privind achiziționarea și deținerea de arme de foc și privind transferul de arme de foc între statele membre. Directiva permite statelor membre să adopte dispoziții mai stricte decât cele prevăzute (articolul 3).

(8) În anul 2000, Comisia a prezentat un prim raport Parlamentului European și Consiliului, evaluând punerea în aplicare a Directivei 91/477/CEE în statele membre⁸. Potrivit respectivului raport, statele membre și părțile interesate considerau cadrul juridic instaurat de Directivă ca fiind suficient în ansamblu. Cu toate acestea, au fost identificate probleme esențiale legate de punerea în aplicare la nivel național a Directivei, cum ar fi: dificultăți privind schimbul de informații; disparitatea și complexitatea legislațiilor naționale, a măsurilor administrative și a procedurilor de acordare a autorizațiilor; diferențele de clasificare a armelor de vânătoare și de tir sportiv precum și sarcina administrativă pentru IMM-uri. Aceste probleme au arătat că este nevoie de clarificarea anumitor dispoziții (de exemplu, definirea anumitor tipuri de arme, și anume armele dezactivate și armele vechi) și de asigurarea unei aplicări mai uniforme a directivei.

(9) Acest raport a fost prezentat în timp ce Comisia negocia, în numele statelor membre ale UE, Protocolul Organizației Națiunilor Unite privind combaterea fabricării ilicite de arme de

⁸ Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind „Punerea în aplicare a Directivei 91/477/CEE a Consiliului din 18 iunie 1991 privind controlul achiziționării și deținerii de arme”, COM (2000) 837 final. Bruxelles, 15.12.2000.

foc⁹ (denumit în continuare „UNFP”) în contextul Convenției Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate. Protocolul urma să prevadă noi norme, în special în ceea ce privește trasabilitatea (și anume, marcarea și înregistrarea) și dezactivarea armelor de foc. Prin urmare, raportul a concluzionat că, luând în considerare stadiul actual al negocierilor privind UNFP și reacțiile tuturor părților interesate cu privire la o directivă, Comisia avea intenția să prezinte propuneri de modificare adecvate.

(10) În urma intrării în vigoare a UNFP în 2005¹⁰, Directiva 91/477/CE a fost modificată prin Directiva 2008/51/CE pentru a consolida aspectele legate de securitate, permițând o aliniere parțială la UNFP. Directiva privind armele de foc face parte dintr-o serie de inițiative luate la nivel internațional și la nivelul UE pentru punerea în aplicare a UNFP. Dispozițiile relevante au fost transpuse în legislația europeană prin Regulamentul nr. 258/2012¹¹, care stabilește măsuri privind autorizațiile de export, importul și tranzitul pentru arme de foc nemilitare provenind din țări terțe sau destinate acestora din urmă¹².

(11) Principiile care ghidează acțiunea Comisiei Europene pentru gestionarea și reducerea riscurilor prezentate de armele de foc pentru uz civil au fost integrate într-o comunicare strategică globală, „Armele de foc și securitatea internă a UE: protejarea cetățenilor și combaterea traficului ilegal”¹³, lansată în octombrie 2013. Această comunicare propune măsuri pentru sporirea nivelului de securitate a cetățenilor UE în legătură cu armele de foc și în vederea protejării pieței licite a acestora. În plus, viitoarele inițiative legate de armele de foc au fost subliniate în comunicarea recentă a Comisiei „Agenda europeană pentru securitate”¹⁴, care subliniază că necesitatea unei abordări comune cu privire la dezactivarea armelor de foc, cu scopul de a împiedica reactivarea și utilizarea acestora de către infractori, trebuie să fie considerată drept o prioritate. Comisia a solicitat, de asemenea, reexaminarea în 2016 a legislației existente privind armele de foc cu scopul de a îmbunătăți schimbul de informații (de exemplu, prin încărcarea în sistemul de informații al Europol a informațiilor referitoare la armele de foc confiscate), de a consolida trasabilitatea, de a standardiza marcajul

⁹ Protocolul Organizației Națiunilor Unite împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate.

¹⁰ UNFP a fost ratificat de către Comisie în 2014. Decizia Consiliului din 11 februarie 2014 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate (2014/164/UE). JO 89, 23.3.2014, p. 7.

¹¹ Regulamentul (UE) nr. 258/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 privind punerea în aplicare a articolului 10 din Protocolul Organizației Națiunilor Unite împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate (Protocolul ONU privind armele de foc) și de stabilire a măsurilor privind autorizațiile de export, importul și tranzitul pentru arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și muniții.

¹² Principala contribuție a regulamentului este principiul conform căruia transferul de arme de foc pentru uz civil între statele membre depinde de cunoașterea și de autorizarea tuturor țărilor implicate și că originea lor ar trebui să fie cunoscută.

¹³ COM(2013) 716 final, Comunicarea Comisiei către Consiliu și către Parlamentul European - Armele de foc și securitatea interioară în UE: protejarea cetățenilor și combaterea traficului ilegal.

¹⁴ COM(2015) 185 final, Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - Agenda Europeană privind securitatea.

și de a stabili standarde comune pentru neutralizarea armelor de foc. Ca urmare a evenimentelor tragice din 13 noiembrie 2015 de la Paris, Comisia a decis să anticipeze reexaminarea Directivei privind armele de foc care ar urma să fie adoptată împreună cu acest raport. Prezentul raport oferă dovezi care vin în sprijinul acestor acțiuni.

3. Principalele dispoziții ale Directivei privind armele de foc

(12) Cele două obiective principale ale Directivei privind armele de foc sunt de a asigura funcționarea corespunzătoare a pieței interne și de a asigura un nivel ridicat de securitate în UE. Ea prevede, în special, cerințele minime¹⁵ pentru achiziționarea și deținerea de arme de foc pentru uz civil pe teritoriul UE și măsurile administrative armonizate pentru transferul de arme de foc în interiorul UE.

(13) Domeniul de aplicare al directivei este definit în anexa I la aceasta, în care categoriile de arme de foc care corespund diferitelor regimuri de aplicații sunt descrise după cum urmează:

- „Categoría A - Arme de foc interzise - arme pe deplin automate și arme de război”;
- „Categoría B - Arme de foc supuse autorizării - utilizate în principal de către trăgătorii sportivi și de vânători”;
- „Categoría C - Arme de foc care fac obiectul declarării - în esență, armele de foc folosite de vânători”;
- „Categoría D - Alte arme de foc - care se aplică în principal armelor de foc cu bătaie lungă cu tragere foc cu foc prin țeavă netedă”.

(14) Principalele dispoziții ale Directivei privind armele de foc se referă la:

- **Marcaj și trasabilitate (articolul 4):** Statele membre se asigură că orice armă de foc sau orice piesă a acesteia introdusă pe piață a fost marcată și înregistrată. În acest scop, statele membre impun un marcaj unic sau mențin orice marcaj alternativ cu un număr sau un cod alfanumeric care permite identificarea țării de fabricație. Marcajul se aplică pe o componentă esențială a armei de foc, componentă a cărei distrugere ar face imposibilă utilizarea armei de foc. Directiva modificată include, de asemenea, dispoziții pentru introducerea sistemelor naționale electronice de stocare a datelor cu scopul de a consolida trasabilitatea armelor de foc. Aceste sisteme înregistrează informațiile esențiale privind toate armele de foc în circulație în SM și au trebuit să fie aplicate în toate SM până la 13 decembrie 2014.
- **Cerințe privind achiziționarea și deținerea de arme de foc (articolul 5):** SM permit achiziționarea și deținerea de arme de foc numai de către persoanele care au un motiv întemeiat și care:

¹⁵ În conformitate cu articolul 3 din Directiva privind armele de foc: „Statele membre pot adopta, în cadrul propriilor legislații, măsuri mai stricte decât cele prevăzute în prezenta directivă”.

- au împlinit cel puțin vârsta de 18 ani, cu excepția cazurilor de achiziționare (în afara cumpărării) și deținere de arme de foc în scopul practicării vânătorii sau a tirului sportiv, cu condiția ca, în acest caz, persoanele sub 18 ani să aibă permisiunea părinților, să se afle sub îndrumarea părinților sau sub îndrumarea unei persoane adulte care deține un permis pentru arme de foc sau pentru o armă de vânătoare valabil sau să practice aceste activități în cadrul unui centru de instruire care deține licență sau este autorizat în alt mod;
 - nu sunt susceptibile de a reprezenta un pericol pentru propria persoană, pentru ordinea publică sau siguranța publică. Se consideră că existența unei condamnări pentru săvârșirea cu intenție și cu violență a unei infracțiuni indică un astfel de pericol.
- **Pașaportul european pentru arme de foc (PEAF) (articolul 12):** Directiva a introdus norme mai flexibile în ceea ce privește armele de vânătoare și de tir sportiv, pentru a nu împiedica circulația acestora în SM. Odată cu introducerea PEAF, vânătorii cu arme de foc din categoriile C și D și trăgătorii sportivi cu arme de foc din categoriile B, C și D pot călători într-un alt stat membru fără o autorizație prealabilă din partea statului membru de destinație. PEAF ar trebui considerat drept documentul principal de care au nevoie vânătorii și trăgătorii sportivi și statele membre nu ar trebui să condiționeze acceptarea PEAF de plata vreunei redevențe sau taxe.
 - **Dezactivarea (anexa I, secțiunea III):** Directiva privind armele de foc stabilește restricții minime și include obligația ca SM să prevadă ca măsurile de dezactivare să fie verificate de o autoritate competentă. Această autoritate garantează că procedurile naționale pentru dezactivarea armelor de foc le neutralizează în mod definitiv. Astfel cum s-a solicitat de către colegislatori cu ocazia modificării, anexa I - partea III litera (a) prevede că „Comisia adoptă orientări comune privind standardele și tehnicile de dezactivare, pentru a garanta că armele de foc dezactivate sunt nefuncționale în mod definitiv.” Până la adoptarea orientărilor comune privind dezactivarea, SM au dreptul să adopte procedurile cele mai adecvate în această privință.

(15) În cele din urmă, articolul 17 din Directiva privind armele de foc prevede că, până la 28 iulie 2015, Comisia prezintă un raport privind situația care rezultă din punerea în aplicare a directivei. În conformitate cu dispozițiile directivei, în 2014 Comisia a lansat un studiu de 12 luni pentru a evalua modul în care Directiva privind armele de foc și modificările succesive ale acesteia au fost puse în aplicare și în ce măsură acest cadru juridic a îndeplinit cele două obiective generale de a asigura funcționarea corectă a pieței interne și a asigura un nivel ridicat de securitate în UE.

4. Metodologia de evaluare

(16) Studiul de evaluare pe durata unui an a fost realizat cu scopul de a analiza realizările obiectivelor directivei (buna funcționare a pieței interne și nivelul înalt de securitate), în conformitate cu cinci criterii de evaluare:

- Eficacitatea: cu privire la măsura în care dispozițiile au contribuit la realizarea obiectivelor;
- Eficiența: a procedurilor și obligațiilor introduse de directivă, și anume dacă rezultatele (prestațiile) au fost realizate la costuri rezonabile;
- Coerența: privind punerea în aplicare a dispozițiilor directivei, interpretarea principalilor termeni și o coerență globală a directivei cu alte acte legislative relevante;
- Relevanța: a dispozițiilor directivei cu privire la nevoile existente pentru funcționarea pieței interne și securitatea cetățenilor UE;
- Valoarea adăugată: a intervenției UE, spre deosebire de legislația și măsurile naționale.

(17) Evaluarea a acoperit toate dispozițiile directivei în toate cele 28 de state membre ale UE din 1991 până în prezent. De asemenea, evaluatorilor li s-a cerut să ia în considerare studiile și inițiativele precedente ale Comisiei¹⁶, precum și două studii care au fost încheiate în același timp, privind procedurile de dezactivare, distrugere și marcarea¹⁷ și privind combaterea traficului ilicit de arme în UE¹⁸.

(18) Analiza a fost efectuată prin cercetare documentară, o anchetă online, interviuri și patru studii de caz¹⁹ (realizate în patru state membre: Belgia, Franța, Germania și Polonia). Evaluatorii au contactat: autorități din statele membre; reprezentanți ai producătorilor, armurierilor și intermediarilor de arme de foc; utilizatori de arme de foc, inclusiv vânători și trăgători sportivi; organisme internaționale, asociații, institute de cercetare și alți experți. Sondajul online a fost completat de 83 de părți interesate (34 de autorități din statele membre, 28 de reprezentanți ai industriei, 16 utilizatori, 5 experți), interviurile au fost realizate cu 56 de părți interesate (23 de autorități din statele membre, 16 reprezentanți ai industriei, 9 utilizatori, 8 experți), iar 30 de părți interesate au fost intervievate pentru studiile de caz (12 autorități din statele membre, 8 reprezentanți ai industriei, 8 utilizatori, 2 experți).

¹⁶ Inclusiv: COM (2012)415 – Posibile avantaje și dezavantaje ale unei limitări a clasificării la două categorii de arme de foc (interzise sau autorizate) în vederea unei mai bune funcționări a pieței interne pentru produsele în cauză prin intermediul unei simplificări; COM (2010)4040 – Introducerea pe piață a copiilor de arme de foc.

¹⁷ *Study to support an Impact Assessment on a possible initiative related to improving rules on deactivation, destruction and marking procedures of firearms in the EU, as well as alarm weapons and replicas* (Studiu complementar unei evaluări a impactului privind o eventuală inițiativă legată de îmbunătățirea normelor privind procedurile de dezactivare, distrugere și marcarea armelor de foc în UE precum și a armelor de alarmă și a copiilor de arme) (<http://www.sipri.org/research/security/europe/publications/study-on-firearms>)

¹⁸ Studiu complementar unei evaluări a impactului privind opțiunile de combatere a traficului ilicit de arme în UE.

¹⁹ Criteriile de selectare a SM pentru studiile de caz au fost: i) dimensiunea pieței armelor de foc; ii) problemele de securitate întâlnite în SM; iii) procentajul de arme de foc deținute de populație; iv) numărul de arme de foc înregistrate ca furate sau pierdute.

(19) Începând din primele luni ale studiului, evaluatorii au atras atenția asupra lipsei de date esențiale cu privire la aspectele legate atât de piață cât și de securitate. În ceea ce privește aspectul legat de piață, statisticile disponibile, de obicei, la nivel național și la nivelul UE nu au făcut distincția între armele pentru uz civil și armele de război (făcând, prin urmare, dificilă izolarea datelor privind armele de foc pentru uz civil). Chiar și în cazul în care acest lucru a fost posibil, datele nu au fost întotdeauna disponibile la nivelul statelor membre pentru toate țările (din motive de confidențialitate), nepermițând, prin urmare, urmărirea în timp a tendințelor de producție. În cele din urmă, principala societate care își desfășoară activitatea în acest sector nu a oferit un acces amplu la informații. În materie de securitate, principala problemă a constituit-o lipsa de date dezagregate privind tipurile/categoriile de arme de foc care circulă în UE și/sau folosite și traficate în mod ilegal, precum și lipsa de date comparabile și detaliate privind tendințele în ceea ce privește infracțiunile și activitățile penale care implică arme de foc pentru uz civil la nivelul UE. O altă limitare a fost legată de numărul limitat de date disponibile pentru cuantificarea sarcinii administrative și a costurilor în punerea în aplicare a anumitor dispoziții.

5. Constatări

5.1 Criterii de evaluare

5.1.1 Eficacitate

(20) Directiva a contribuit în mod pozitiv la crearea unei piețe interne funcționale a armelor de foc, care este unul dintre obiectivele acesteia. Cu toate acestea, contractantul a concluzionat că potențiala contribuție a acesteia ar putea fi îmbunătățită în continuare. În primul rând, introducerea categoriilor și a regimurilor de reglementare conexe a permis prevenirea potențialelor denaturări ale pieței legate de eliminarea controalelor interne, creând astfel o piață internă. Începând din 2005²⁰, comerțul intra-UE a rămas destul de stabil. Cu toate acestea, diferitele interpretări ale dispozițiilor directivelor au limitat amploarea avantajelor preconizate ale intervenției UE. Părțile interesate (industrie și utilizatori) au exprimat o serie de preocupări legate de obstacolele și sarcinile specifice cu privire la proceduri, cu atât mai mult cu cât acestea trebuie să suporte costurile de informare pentru înțelegerea normelor și a procedurilor aplicate în alte state membre (în special în ceea ce privește PEAf). Chiar dacă Comisia a instituit un grup de contact începând din 2009²¹ pentru a facilita schimbul de informații, părțile interesate intervievate continue să semnaleze nevoia de îmbunătățire a comunicării de informații utile între statele membre.

(21) În ceea ce privește obiectivul de „securitate” (și anume, protecția cetățenilor și a pieței legale de arme de foc), nivelul de securitate și protecție împotriva traficului ilicit de arme de foc și a faptelor penale a fost sporit prin introducerea de:

²⁰ Cadrul temporal 2005-2013 este folosit ca referință întrucât UE era deja alcătuită din 25 de SM.

²¹ Instituirea Grupului de contact este prevăzută la articolul 13 alineatul (3) din Directiva privind armele de foc.

- cerințe de urmărire pentru autoritățile SM (de exemplu, registrul electronic) și pentru armurieri (registrul tuturor tranzacțiilor cu arme de foc) – articolul 4;
- cerințe de marcă pentru producători (chiar dacă au fost exprimate unele îngrijorări în legătură cu cazurile de marcaje șterse) – articolul 4 alineatul (4);
- cerințe minime pentru achiziționarea și deținerea de arme de foc – (articolul 5).

Cu toate acestea, este loc pentru îmbunătățiri în legătură cu cazurile raportate de transformare a armelor de alarmă, reactivare a armelor de foc dezactivate, trafic ilegal de piese de arme de foc și interpretarea termenului de „componente esențiale”.

(22) Din cauza lipsei unor date cuprinzătoare, a fost dificil pentru evaluator să evalueze eficacitatea directivei în legătură cu obiectivele de securitate. În special, analiza a fost îngreunată de lipsa unei baze de informații care să includă date specifice și detaliate privind infracțiunile comise cu arme de foc deținute legal, arme de alarmă transformate și arme de foc reactivate în statele membre ale UE.

5.1.2 Eficiența

(23) Evaluarea a identificat costuri legate de activitățile necesare pentru punerea în aplicare a fiecărei dispoziții din directivă (costurile de conformare directe - inclusiv sarcinile administrative - și costurile de informare²²) și a localizat părțile interesate vizate de acestea. Evaluarea nu a inclus costurile aferente punerii în aplicare a cerințelor suplimentare și nici costurile generate de diferențele de punere în aplicare la nivel național.

(24) Pentru a stabili dacă obiectivele directivei au fost atinse la un cost rezonabil, în absența unor date cantitative privind costurile, contractantul evaluează calitativ dacă costurile legate de dispoziții specifice au fost considerate rezonabile în conformitate cu evaluarea realizată de părțile interesate. Această evaluare calitativă a fost realizată pe baza a trei criterii: obiectivele deservite, participarea părților interesate și natura costurilor. Din analiză se pare că rezultatele globale au fost obținute la un cost rezonabil. De cele mai multe ori, costurile sunt împărțite în mod echitabil între diferitele părți interesate. Armonizarea parțială a acestei directive generează costuri indirecte cu efecte negative legate de dispoziții specifice (și părți interesate din categorii specifice), cum ar fi: PEA, categoriile, registrul armurierilor și intermediarilor, schimbul de informații, cerințele privind deținătorii de arme de foc, dezactivarea, trasabilitatea, marcarea.

(25) În conformitate cu diverși reprezentanți ai industriei (producători și asociații naționale), sarcina administrativă este legată în principal de ineficiențele de nivel național și birocratic, mai degrabă decât de dispozițiile directivei. Exemple în acest sens sunt: durata uneori

²² Costurile de conformare directe înseamnă toate procedurile necesare de adoptare a directivei la nivel național. Sarcinile administrative sunt costurile suportate de întreprinderi și utilizatori, atunci când respectă obligația de informare care decurge din regulamentul guvernului, precum și costurile pentru autoritățile statelor membre de punere în aplicare a procedurilor suplimentare. Costurile de informare se datorează diferențelor de punere în aplicare a directivei, care pot obliga statele membre, producătorii și utilizatorii să se informeze cu privire la cerințele în vigoare în alte țări.

îndelungată pentru emiterea de licențe de import și export pentru transferurile în interiorul UE; cerințele de securitate introduse la nivel național (de exemplu, inspecția obligatorie a sistemelor de alarmă este imputată financiar armurierilor). Reprezentanții industriei au confirmat că aceste sarcini administrative ar putea încetini mișcările pieței.

(26) Contractantul a concluzionat că rezultatele generale ale directivei ca atare au fost atinse la costuri rezonabile. Sarcina administrativă și costurile percepute de părțile interesate sunt din ce în ce mai legate de procedurile administrative de punere în aplicare a directivei la nivel național și o reducere a acestor costuri ar putea fi considerată drept o îmbunătățire.

5.1.3 Coerența

(27) Adoptarea unei directive privind stabilirea unor cerințe minime a dus la anumite diferențe în aplicarea acesteia la nivelul statelor membre care au avut un impact atât asupra pieței interne, cât și asupra obiectivelor de securitate.

Referitor la diferențele care au un impact asupra pieței interne, evaluarea a scos în evidență:

- discrepanțe în aplicarea categoriilor, în special pentru categoriile C și D, care creează confuzie în documentul solicitat la achiziționarea unei arme de foc în diferite țări, împiedicând circulația armelor de foc în întreaga Europă și fiind generatoare de costuri;
- diferențe în aplicarea dispozițiilor referitoare la PEA, cum ar fi numărul de documente solicitate. Această situație are un impact negativ, întrucât îngreunează transferul normal al armelor de foc.

Incoerențele în punerea în aplicare care au un impact asupra securității cetățenilor UE sunt:

- diferențe în ceea ce privește normele de marcare, deoarece acestea limitează capacitatea de a urmări armele de foc sau de a combate traficul ilicit;
- diferențe în ceea ce privește standardele și tehnicile de dezactivare, precum și în desemnarea autorității însărcinate cu aplicarea acestora. Aceste diferențe generează probleme, întrucât nu numai actorul sau autoritatea responsabilă de dezactivare ar putea să nu aibă cunoștințele tehnice necesare, dar și deoarece, în unele SM, standardele nu sunt considerate suficiente.
- Diferențele de clasificare a armelor în legislația națională generează probleme de trasabilitate și de aplicare a legii. Acesta este cazul în special atunci când un obiect considerat ca fiind o armă de foc într-un stat membru este transferat către un stat membru în care acesta nu este considerat ca fiind o armă de foc și, prin urmare, autoritățile pierd urma acestuia.
- Diferențe în interpretarea termenilor-cheie incluși în directivă („componente esențiale”, „intermediari”, „arme de alarmă” și „arme vechi”).

Pe de altă parte, s-a constatat că nu există probleme legate de cerințele privind deținerea și directiva a contribuit la armonizarea acestora.

(28) În ceea ce privește coerența Directivei privind armele de foc cu legislația UE existentă, studiul a concluzionat că principalele probleme sunt legate de UNFP. Modificarea din 2008 a armonizat doar parțial terminologia directivei cu UNFP. În fapt, directiva a introdus o distincție între „piese esențiale” și „componente esențiale” care nu se reflectă în textul Națiunilor Unite, care se referă la „piese și componente”. În plus, UNFP²³ oferă posibilitatea unui stat parte să recunoască o armă de foc dezactivată ca fiind o armă de foc în conformitate cu legislația sa internă și să adopte toate măsurile necesare pe această bază.

5.1.4 Relevanța

(29) Evaluarea a concluzionat că, în general, Directiva privind armele de foc continuă să fie pe deplin relevantă pentru nevoile actuale ale pieței (și anume, circulația transfrontalieră a armelor de foc). Preocupările exprimate de operatorii economici se referă, în principal, la diferitele măsuri și proceduri de punere în aplicare adoptate de SM, care reprezintă o sursă de sarcini și costuri suplimentare cu impact negativ asupra circulației transfrontaliere a armelor de foc.

(30) În ceea ce privește obiectivele de securitate (de exemplu, infracțiunile care implică armele de foc deținute legal, furtul sau pierderea de arme de foc deținute inițial în mod legal, transformarea armelor de alarmă sau a armelor de foc dezactivate), evaluatorii au concluzionat că directiva este relevantă pentru majoritatea riscurilor de securitate. Ei au enumerat o serie de activități care ar trebui să fie avute în vedere pentru a fi incluse în domeniul de aplicare a directivei sau care ar trebui să fie descrise mai în detaliu. Acestea sunt: transformarea armelor de alarmă; transformarea armelor semiautomate; reactivarea armelor de foc dezactivate; ștergerea marcajului; utilizarea ilegală a armelor moștenite. Toate activitățile menționate constituie motive de preocupare legate de securitate la nivelul statelor membre. În cele din urmă, evaluatorii remarcă faptul că viitoarele evoluții tehnologice, cum ar fi noile tehnologii (inclusiv imprimarea în 3D), precum și noile canale de vânzări (de exemplu, internetul)²⁴, pot pune sub semnul întrebării domeniul de aplicare a directivei pe viitor. .

5.1.5 Valoarea adăugată a intervenției UE

(31) Armele de foc sunt articole de o natură specială. Cele mai multe aspecte legate de securitate pe care încearcă să le abordeze Directiva privind armele de foc au un caracter transfrontalier. Vulnerabilitățile unui singur SM în fața unor activități infracționale afectează UE în ansamblu (de exemplu, cazurile de transformare a armelor de alarmă). Diferențele din cadrul legislațiilor naționale constituie un obstacol în calea controalelor și a cooperării polițienești între statele membre (de exemplu, cerințe de înregistrare diferite pentru același tip de arme de foc). Studiul a concluzionat că măsuri eficiente pentru a atinge obiectivele de a

²³ Articolul 19 din UNFP

²⁴ În ceea ce privește vânzările pe internet și noile tehnologii, studiul, deși consideră că actualul cadru este adecvat pentru a face față acestor provocări, pune în lumină utilizarea crescândă a internetului drept canal de vânzări pentru arme de foc și dificultățile privind controalele în viitor.

asigura un nivel ridicat de securitate pentru cetățenii UE și pentru a permite circulația transfrontalieră a armelor de foc poate fi luate numai la nivelul UE. Valoarea adăugată incontestabilă a Directivei privind armele de foc constă în instituirea unui cadru de reglementare comun pentru reglementarea armelor de foc care nu ar fi putut fi obținut prin intervenții naționale sau bilaterale.

(32) Menținerea unui nivel ridicat de securitate și consolidarea pieței interne au fost posibile datorită naturii flexibile a directivei ca atare. Directiva stabilește cerințe minime comune, respectând principiul subsidiarității și lăsând statelor membre posibilitatea de a adopta norme mai stricte în conformitate cu nevoile și cu contextul lor național. În plus, cetățenii din SM și din UE au primit garanția că măsurile de securitate comune incluse în directivă și privind armele de foc produse și aflate în circulație în întreaga Europă sunt valabile în toate statele membre.

(33) Pragul minim contribuie, de asemenea, la funcționarea pieței interne și la consolidarea pieței legale a armelor de foc. Din punctul de vedere al pieței, contribuția majoră reprezentată de intervenția UE (stabilirea unor categorii comune) a fost stânjenită de diferențele de punere în aplicare la nivelul statelor membre. Cu toate acestea, eficacitatea PEAf este un exemplu de potențială valoare adăugată a intervenției UE în ceea ce privește sprijinirea circulației transfrontaliere a vânătorilor și a trăgătorilor sportivi.

5.2 Recomandări

(34) Pe baza constatărilor evaluării, contractantul a formulat o serie de recomandări, repartizate între măsuri care necesită o intervenție legislativă sau nu.

- **Criterii comune privind convertibilitatea armelor de alarmă (cu caracter legislativ)**

Evaluarea a evidențiat importanța clarificării definiției convertibilității și criteriile care definesc armele de alarmă, astfel încât să se creeze o înțelegere comună a tipurilor de arme de alarmă care pot fi transformate și să se restricționeze circulația celor care s-au dovedit a fi convertibile în arme de foc funcționale. **Aspecte subiacente:** Transformarea armelor concepute inițial cu gloanțe oarbe (arme de alarmă și de semnalizare) în arme care folosesc muniție de război a apărut ca o problemă gravă într-un număr mare de state membre.

- **Armonizarea standardelor și a regulilor privind dezactivarea (cu caracter legislativ)**

Evaluarea a recomandat continuarea procesului în curs de definire a orientărilor comune privind standardele și tehnicile de dezactivare a armelor de foc în conformitate, de asemenea, cu dispozițiile directivei, care prevede în mod explicit elaborarea de către Comisie a unor orientări comune privind dezactivarea. Domeniul de aplicare al orientărilor ar trebui să fie extins pentru a aborda regulile referitoare la cerințele privind deținerea, vânzarea sau transferul armelor de foc dezactivate. **Aspecte subiacente:** Lipsa unor orientări comune privind standardele și tehnicile de dezactivare este la originea circulației armelor de foc dezactivate prezentând diferite niveluri de securitate care ar putea fi eventual reactivate. Pe

lângă standardele tehnice pentru dezactivare, un alt aspect important care trebuie luat în considerare se referă la cerințele privind deținerea, vânzarea sau transferul. În majoritatea statelor membre, armele de foc dezactivate nu mai sunt considerate drept arme de foc. Astfel, acestea sunt șterse din registrul oficial, făcând imposibilă trasabilitatea acestora până la proprietarul lor inițial. Cu toate acestea, aceste articole pot fi considerate ca fiind o problemă de securitate și pot fi utilizate pentru intimidare.

- **Armonizarea regulilor privind marcajul *(cu caracter legislativ)***
- Evaluarea a recomandat alinierea definiții actuale din directivă ale termenilor „piese” și „componente” la definițiile incluse în UNPF, prin propunerea adoptării unor standarde pentru marcarea la nivelul UE și prin includerea în directivă a unei obligații de a marca toate componentele esențiale la momentul fabricării sau importului. **Aspecte subiacente:** Eșecul unor state membre de a trata componentele esențiale drept arme de foc și obligația de a marca numai „o componentă esențială” generează diferențe care creează dificultăți pentru autoritățile de aplicare a legii în cazul urmăririi armelor de foc în cadrul infracțiunilor penale transfrontaliere. Acest lucru implică, de asemenea, obstacole potențiale în calea funcționării pieței interne, întrucât marcajele pot să nu fie recunoscute în toate statele membre. Ar trebui să se realizeze o analiză preliminară aprofundată a pieselor de arme de foc reglementate și marcate în statele membre, iar diferențele existente între definiția „componentelor esențiale ” inclusă în Directiva privind armele de foc și definiția „pieselor și componentelor” reglementate în cadrul UNFP ar trebui să fie abordate la nivelul UE, pentru a se evalua necesitatea unor schimbări ale definițiilor din directivă.
- **Transparența și accesibilitatea reglementărilor naționale de punere în aplicare a directivei *(fără caracter legislativ)***
Evaluarea a recomandat îmbunătățirea accesibilității la nivelul UE a informațiilor colectate la nivel național pentru toate părțile interesate, în special având în vedere costurile de informare care ar putea fi imputate IMM-urilor (de exemplu, prin crearea unei baze de date care să colecteze informații cu privire la legislația și cerințele existente în cele 28 de state membre). **Aspecte subiacente:** diferențele privind punerea în aplicare sunt o sursă de: schimburi de arme de foc mai lente în interiorul UE; costuri de informare – în special pentru IMM-uri; sarcini cauzat de diversitatea procedurilor administrative adoptate.
- **Definirea unei abordări convenite privind clasificarea armelor de foc de vânătoare și sportive și clarificarea normelor PEAf *(fără caracter legislativ)***
Evaluarea a recomandat ca normele referitoare la PEAf să fie definite mai precis la nivelul UE (cum ar fi numărul de documente suplimentare solicitate de autoritățile naționale și numărul de arme de foc care pot fi incluse în PEAf). **Aspecte subiacente:** clasificarea diferită a armelor de foc folosite în mod obișnuit pentru aceste activități în diferitele state membre (de exemplu, armele de foc folosite în mod obișnuit pentru tirul

sportiv pot fi interzise în unele state membre), precum și interpretările restrictive ale anumitor norme referitoare la PEAF.

- **Analiza aprofundată a aspectelor-cheie (*fără caracter legislativ*)**

Evaluarea a recomandat efectuarea de analize aprofundate ale aspectelor specifice legate de directivă care au fost considerate ca fiind problematice în cadrul studiului: 1) o mai bună armonizare a cerințelor privind deținerea armelor de foc; 2) interpretarea termenului de „intermediar”; 3) evaluarea normelor aplicate armelor semiautomate și evaluarea nivelului lor de pericolozitate (în legătură cu convertibilitatea lor în arme automate).

Aspecte subiacente: 1) Cerințe privind deținerea de arme de foc: evaluatorii au constatat alinierea progresivă a SM la cerințe comune și mai detaliate decât cele indicate în directivă; 2) Termenul de „intermediar”: incoerențele din definiția termenului ar putea crea riscuri. 3) Armele semiautomate: o serie de state membre a evidențiat riscurile asociate conversiei armelor semiautomate în arme automate.

- **Consolidarea cunoștințelor cu privire la noile tehnologii (*fără caracter legislativ*)**

Evaluarea a recomandat măsuri suplimentare de facilitare a schimbului de cunoștințe între statele membre în ceea ce privește evoluția pieței și a traficului de arme de foc (cum ar fi piața online a armelor de foc, a pieselor armelor de foc și a altor arme), precum și impactul noilor tehnologii (imprimarea în 3D) asupra controlului și urmăririi armelor.

Aspecte subiacente: Noile tehnologii pun la încercare capacitatea autorităților însărcinate cu aplicarea legii de a urmări și a identifica la nivel transfrontalier armele de foc sau componentele acestora și probabil vor declanșa dificultăți pentru urmărirea și controlul transferurilor de arme de foc în viitor.

- **Consolidarea colectării de date (*fără caracter legislativ*)**

Evaluarea a recomandat consolidarea activităților de colectare a datelor, în scopul de a crea o bază de informații solidă privind armele de foc pentru uz civil și infracțiunile penale aferente pentru a sprijini viitoarele procese decizionale la nivelul UE. **Aspecte subiacente:** Lipsa unor date detaliate și cuprinzătoare este unul dintre principalele obstacole care îi împiedică pe factorii de decizie politică să elaboreze politici bazate pe date concrete.

6. Evaluare critică și informații din partea Comitetului privind armele de foc

(35) Studiul de evaluare a răspuns la întrebările legate de evaluare formulate de Comisie și analiza realizată în cadrul acestuia s-a bazat pe o analiză detaliată a datelor colectate. Cu toate acestea, din punct de vedere calitativ, datele disponibile prin intermediul statisticilor oficiale nu au fost suficiente. Există o lipsă evidentă de date disponibile referitoare la aspecte legate de securitate (de exemplu, date privind infracțiuni care nu sunt defalcate pe categorii de arme de foc, o distincție limitată între caracterul legal și ilegal al armelor de foc folosite în săvârșirea de infracțiuni, un număr limitat de date privind producția de arme de foc civile per SM etc.), iar datele disponibile cu privire la structura pieței de arme de foc civile (și anume, producția, importul și exportul de arme de foc pentru uz civil, numărul angajaților și cifra de

afaceri a societăților care operează în acest sector) sunt de calitate proastă. Datele privind cuantificarea costurilor și a sarcinii administrative pentru punerea în aplicare a dispozițiilor specifice lipsesc.

(36) Evaluatorii au atenuat lipsa de date și statistici agregate privind armele de foc pentru uz civil de la nivelul UE prin contactarea organizațiilor sectoriale naționale și colectarea informațiilor utile care lipsesc prin intermediul unor interviuri. Informațiile din diferite surse le-au permis să verifice calitatea și fiabilitatea informațiilor.

(37) Pentru a ajunge mai ușor la un aviz cu privire la validitatea concluziilor studiului și a recomandărilor, Comisia a invitat reprezentanții Comitetului privind armele de foc (compus din reprezentanți ai celor 28 de state membre ale UE și ai celor 4 țări SEE și AELS) să prezinte observații cu privire la acestea. În cadrul reuniunii comitetului din 18 decembrie 2014, rezultatele studiului au fost prezentate membrilor comitetului. Cu această ocazie, reprezentanții statelor membre au concluzionat că, în general, recomandările erau valide. Ca urmare a evenimentelor dramatice din ianuarie 2015, statele membre au formulat un aviz mai informativ cu privire la recomandările evaluării în cadrul unei reuniuni a comitetului din 25 martie 2015. Statele membre au evaluat urgența și validitatea fiecărei recomandări. În plus, unele state membre (Franța, Regatul Unit, Suedia și Belgia) au completat informațiile orale prin comentarii în scris.

(38) Din informațiile colectate de statele membre se pot concluziona următoarele:

- un mare număr de state membre a convenit că recomandările cu înaltă prioritate sunt:
i) criteriile comune privind **convertibilitatea armelor de alarmă**, (ii) armonizarea standardelor și a regulilor privind **dezactivarea**, iii) armonizarea regulilor privind **marcarea**. Potrivit majorității statelor membre, aceste aspecte necesită o revizuire a directivei. Un număr de state membre a subliniat necesitatea de a duce mai departe activitatea în curs privind orientările pentru dezactivare prevăzute de directivă.
- Pentru majoritatea statelor membre ar trebui luate în considerare următoarele recomandări, însă acestea ar trebui considerate ca având o prioritate scăzută/medie: i) transparența și accesibilitatea reglementărilor naționale de punere în aplicare a directivei; ii) consolidarea cunoștințelor cu privire la noile tehnologii; iii) consolidarea colectării de date.
- În ceea ce privește recomandarea privind **interoperabilitatea** dintre sistemele de informații create la nivel național, opiniile statelor membre nu au fost omogene. Un număr de state membre consideră că unul dintre aspectele cele mai stringente este trasabilitatea armelor de foc. Prin urmare, conectarea sistemelor naționale de stocare de date ar putea ajuta forțele de poliție și autoritățile naționale să facă schimb mai eficient de informații. Pe de altă parte, o serie de state membre au subliniat faptul că conectarea sistemelor ar putea duce la un exercițiu lung și nu neapărat fructuos datorită incompatibilităților din domeniul IT/problemelor tehnice și, mai important, din cauza unor probleme legate de confidențialitatea datelor și de schimbul de date cu

caracter personal. Statele membre au propus să se echilibreze cu atenție costurile și sarcinile administrative, pe de-o parte, și avantajele potențiale pe care le prezintă interoperabilitatea, pe de altă parte. Prima etapă ar fi analizarea tipului de informații care trebuie să facă obiectul unui schimb și, apoi, evaluarea modului în care ar putea fi realizat acest lucru.

- În ceea ce privește recomandarea de a defini o abordare convenită a clasificării armelor de foc de vânătoare și de tir sportiv și de a clarifica regulile referitoare la Pașaportul european pentru arme de foc (PEAF), statele membre nu au avut un aviz comun. Unele state membre au declarat că nu ar fi o problemă să crească numărul de arme înregistrate în PEAF, însă dreptul de a solicita documente suplimentare ar trebui, totuși, menținut. Alte state membre consideră că lipsa de informații disponibile privind PEAF reprezintă o problemă. În special, un stat membru a subliniat necesitate unei mai bune informări a vânzătorilor care se deplasează în alte state membre cu privire la utilizarea PEAF. Doar puține state membre au sugerat revizuirea directivei pentru armonizarea categoriilor de arme de foc.
- În ceea ce privește recomandarea de a examina aspecte precum cerințele privind deținerea, definițiile intermediarilor și convertibilitatea, din nou, statele membre au avut opinii divergente. Un mare număr a părut de acord asupra necesității de a defini mai bine termenii de „intermediari”, „componente” și „piese” (și, dacă este cazul, de a revizui directiva în consecință) și de a examina problema convertibilității armelor semiautomate în arme automate (și viceversa). Totuși, doar puține state membre au subliniat necesitatea de a revizui cerințele actuale privind deținerea.
- Un număr considerabil de state membre au considerat, de asemenea, că anumite definiții („armurier”, „componente esențiale ale armelor de foc”, „copii”) necesită clarificări.

(39) Pe baza activității evaluatorului și a informațiilor furnizate de statele membre, Comisia este de acord cu constatările acestei evaluări. De asemenea, aceasta consideră că recomandările sunt justificate și utile, deși unele necesită măsuri mai urgente decât altele. În plus, unele recomandări (cum ar fi marcarea tuturor pieselor armelor de foc și interconectarea registrelor de informații) ar putea avea un impact semnificativ asupra costurilor și, de asemenea, asupra producătorilor și armurierilor (în special asupra IMM-urilor) și, prin urmare, s-ar putea prevedea o examinare suplimentară și, eventual, studii de fezabilitate (pentru interconectarea registrelor de informare, de exemplu).

7. Calea de urmat

(40) Studiul de evaluare a arătat că Directiva privind armele de foc a contribuit în mod pozitiv la funcționarea pieței interne sprijinind circulația transfrontalieră a armelor de foc și menținând niveluri înalte de securitate, că această directivă aduce o valoare adăugată la nivelul UE și că este relevantă.

(41) Cu toate acestea, rămân unele obstacole care ar risca să submineze funcționarea acesteia. Evaluatorii și discuțiile cu statele membre au evidențiat următoarele aspecte critice în legătură cu care sunt necesare acțiuni suplimentare: a) aspectul convertibilității armelor cu gloanțe oarbe (precum armele de alarmă) în arme de foc adevărate, b) necesitatea de a clarifica cerințele pentru marcarea armelor de foc (care să permită trasabilitatea acestora), c) necesitatea unor orientări comune și stringente pentru dezactivarea armelor de foc, d) necesitatea clarificării definițiilor, e) necesitatea de a lua în considerare modalitățile de vânzare prin internet, f) necesitatea de a simplifica și a ameliora sistemele naționale de schimb de date și de a explora posibilitățile de interoperabilitate și g) necesitatea de a consolida activitățile de colectare de date referitoare la armele de foc pentru uz civil și la infracțiunile penale aferente pentru a sprijini în mod corespunzător viitoarele procese decizionale la nivelul UE.

(42) Având în vedere că activitățile privind orientările și standardele comune pentru dezactivare sunt deja într-o fază avansată, Comisia a decis să accelereze revizuirea directivei, luând în considerare impactul atacurilor teroriste din 15 noiembrie 2015 de la Paris, precum și atacurile și împușcăturile anterioare de la Paris și Copenhaga și incidentul din Thalys. Prin urmare, Comisia a decis să alăture prezentului raport o revizuire a directivei pe baza dovezilor colectate până în prezent, luând în considerare aspecte privind o mai bună legiferare.

(43) În concordanță cu Comunicarea Comisiei intitulată „Agenda europeană pentru securitate”²⁵, ca răspuns la Declarația comună a miniștrilor UE de la Riga²⁶ și la Declarația miniștrilor afacerilor interne din 29 august 2015, propunerea care însoțește prezentul raport va urmări să consolideze actualul cadru legislativ privind armele de foc, să îmbunătățească schimbul de informații, să combată traficul și reactivarea armelor, să consolideze standardele de marcă pentru o mai bună trasabilitate, și, în cele din urmă, aceasta va lua în considerare modalitățile de abordare a problemelor legate de convertibilitatea armelor sau a armelor cu gloanțe oarbe (de exemplu, a armelor de alarmă).

²⁵ COM(2015) 185 final.

²⁶ Declarația comună de la Riga în urma reuniunii informale a miniștrilor justiției și ai afacerilor interne de la Riga, la 29 și 30 ianuarie.